

EGYIPTOM EURÓPAI SEGÍTSÉGRE SZÁMÍT A MIGRÁCIÓ FELTARTÓZTATÁSÁBAN

Kairó szerint az Európai Unió nem költ eleget az egyiptomi migrációs helyzet kezelésére. Egyiptom úgy látja, hogy a 2024-ben aláírt stratégiai partnerség keretében folyósított 7,4 milliárd euró nem elegendő az országban élő több mint 10 millió menekült és bevándorló ellátására. Az egyiptomi gazdaság válsága és a nemzetközi humanitárius segélyek elapadása miatt az országban élő migránsok sorsa egyre bizonytalanabb.

Egyiptom régóta fontos migrációs tranzit- és célország. Az egyik legjelentősebb menekült közösséget sokáig a hazájukban dúló polgárháború miatt menekülő szírek alkották; 2012-ben 12 800 szír állampolgár élt Egyiptomban, 2024 végére viszont már 147 ezer. A szudáni polgárháború 2023-as kiújulása után hamar a szudániak váltak a legnagyobb külföldi népcsoporttá. Érkezésükkel az Az ENSZ menekültügyi főbiztosa (UNHCR) szerint 2026 februárjában legalább 830 ezer szudáni menekült tartózkodott Egyiptomban.

Miközben az UNHCR számításai szerint Egyiptomban összesen 1,1 millió menekült él, az egyiptomi kormány szerint a számuk [nagyjából tízmillió](#) lehet. A két szám közti eltérésnek az oka, hogy míg az UNHCR csak az általa regisztrált menekülteket számolta össze, az egyiptomi kormány az országban élő összes menekülthez, bevándorlóhoz és dokumentálatlan migránshoz menekülteként tekint. Kairó részéről a számok felnyitása tudatos stratégia, hiszen ezzel próbálja hangsúlyozni az országnak a migrációs válság kezelésében betöltött szerepét.

Ellentétben olyan országokkal, mint Jordánia, Törökország, vagy Libanon, ahol a menekültek hivatalos vagy nem hivatalos menekülttáborokban élnek, Egyiptomban a menekültek elsősorban a nagyvárosokban találnak otthonra. A legnagyobb közösségek Kairóban, Alexandriában, Damiettában és Asszuánban vannak. Noha az egyiptomi hatóságok szerint ez megkönnyíti a társadalmi integrációt, a gyakorlatban

jelenlétük súlyosan leterheli az egyiptomi ellátórendszert, és feszültségeket szül a helyi lakossággal.

A 120 milliós Egyiptom krónikus gazdasági válsággal küzd. Az egyiptomi font folyamatosan veszít értékéből: 2026 áprilisában az infláció 14,9%-on állt. A lakbérek az előző évihez képest 10-18%-kal emelkedtek; 2026-ban a kairói átlag lakbér 27 ezer egyiptomi font, miközben a minimálbér csak 7 ezer. Az eleve hátrányos helyzetű, alkalmi munkából vagy nemzetközi segélyekből élő migránsokat a válság és az infláció fokozottan érinti. A családok csak nagy nehézségek által tudják előteremteni az élelemre, a gyógyszerekre vagy a lakbér kifizetésére szükséges pénzt. Ennek egyik oka, hogy az UNHCR által működtetett segélyezési programok egyre kisebb költségvetésből gazdálkodnak. Az ügynökség közölte, hogy a 2026-os egyiptomi készpénzsegély-programhoz szükséges forrásoknak csupán 2%-a áll rendelkezésre.

Mostafa Madbouly egyiptomi miniszterelnök [szerint](#) az országban élő menekültek és migránsok ellátása évente több mint 8,5 milliárd euróba kerül, így az Európai Uniótól kapott 7,4 milliárd euró nem fedezi a költségeket. Az ügyben Badr Abdelatty külügyminiszter is felszólalt: a politikus emlékeztet arra, hogy Egyiptom jelentős szerepet vállal az Európába irányuló irreguláris migráció fékezésében, így országa több segítségre és együttműködésre számít Brüsszel részéről.